

- 2) Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 90/619, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/96, coroborat cu articolul 31 din Directiva 92/96 trebuie interpretat în sensul că, în lipsa unei informări transmise titularului poliței de asigurare de către întreprinderea de asigurare cu privire la dreptul de retragere al acestuia sau în prezența unei informări transmise de întreprinderea de asigurare care ar fi atât de necorespunzătoare încât l-ar priva pe titularul poliței de asigurare de posibilitatea de a-și exercita dreptul de retragere în esență în aceleași condiții ca cele care ar fi fost aplicate în cazul în care informația ar fi fost exactă, termenul pentru exercitarea dreptului de retragere nu curge, chiar dacă titularul poliței de asigurare a avut cunoștință de existența dreptului de retragere prin alte mijloace.
- 3) Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 90/619, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/96, coroborat cu articolul 31 din Directiva 92/96 și articolul 35 alineatul (1) din Directiva 2002/83 coroborat cu articolul 36 alineatul (1) din aceasta trebuie interpretate în sensul că, odată ce contractul a fost reziliat și au fost îndeplinite toate obligațiile care rezultă din acesta, printre care în special plata de către întreprinderea de asigurare a valorii de răscumpărare, titularul poliței de asigurare își mai poate exercita încă dreptul de retragere, cu condiția ca dreptul aplicabil contractului să nu determine efectele juridice ale lipsei de informare cu privire la dreptul de retragere sau transmiterea unei informări necorespunzătoare.
- 4) Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 90/619, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/96, articolul 35 alineatul (1) din Directiva 2002/83 și articolul 185 alineatul (1) din Directiva 2009/138 trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale în temeiul căreia întreprinderea de asigurare este obligată să îi ramburseze unui titular al unei polițe de asigurare care și-a exercitat dreptul de retragere numai valoarea de răscumpărare.
- 5) Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 90/619, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/96, articolul 35 alineatul (1) din Directiva 2002/83 și articolul 186 alineatul (1) din Directiva 2009/138 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale care prevede un termen de prescripție de trei ani pentru exercitarea dreptului la dobânzi remuneratorii asociat restituirii sumelor nedatorate solicitate de un titular al unei polițe de asigurare care și-a exercitat dreptul de retragere, cu condiția ca stabilirea unui astfel de termen să nu repună în discuție efectivitatea dreptului de retragere al titularului poliței de asigurare menționat, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere din cauza C-479/18.

(¹) JO C 294, 20.08.2018
JO C 427, 26.11.2018

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 decembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato - Italia) – Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Cauza C-385/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Ajutoare de stat – Noțiune – Întreprindere publică feroviară în dificultate – Măsuri de ajutor – Alocarea unui ajutor financiar – Obiectiv – Continuarea activităților întreprinderii publice feroviare – Alocarea și participația la capitalul acestei întreprinderi publice – Transfer în capitalul unei alte întreprinderi publice – Criteriul investitorului privat – Obligația de notificare prealabilă a ajutoarelor noi)

(2020/C 68/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamante: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Pârât: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

cu participarea: Ferrovie dello Stato Italiane SpA, Gestione Commissariale per Le Ferrovie del Sud Est e Servizi Automobilistici Srl a socio unico, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Dispoziitivul

- 1) Articolul 107 TFUE trebuie interpretat în sensul că, sub rezerva verificărilor care trebuie efectuate de instanța de trimitere, atât alocarea unei sume de bani unei întreprinderi publice care se află în grave dificultăți financiare, cât și transferul întregii participații deținute de un stat membru la capitalul acestei întreprinderi către o altă întreprindere publică, fără contraprestație, însă cu obligația acesteia din urmă de a remedia dezechilibrul patrimonial al primei întreprinderi, pot fi calificate drept „ajutoare de stat” în sensul articolului 107 TFUE.
- 2) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, din moment ce măsuri precum alocarea unei sume de bani unei întreprinderi publice care se află în dificultăți financiare grave sau transferul întregii participații deținute de un stat membru la capitalul acestei întreprinderi către o altă întreprindere publică, fără contraprestație, însă cu obligația acesteia din urmă de a remedia dezechilibrul patrimonial al celei dintâi, sunt calificate drept „ajutoare de stat” în sensul articolului 107 TFUE, revine instanței de trimitere sarcina de a deduce toate consecințele care decurg din faptul că aceste ajutoare nu au fost notificate Comisiei Europene, cu încălcarea dispozițiilor articolului 108 alineatul (3) TFUE, și, prin urmare, trebuie considerate ca fiind ilegale.

(¹) JO C 294, 20.8.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 19 decembrie 2019 – Patrick Grégor Puppinck și alții/Republica Polonă, Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene, European Citizens’ Initiative One of Us

(Cauza C-418/18 P) (¹)

(Recurs – Drept instituțional – Inițiativa cetățenească „Unul dintre noi” – Comunicare a Comisiei Europene de prezentare a concluziilor sale și a motivelor de a nu întreprinde acțiunile solicitate în inițiativa cetățenească)

(2020/C 68/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Patrick Grégor Puppinck, Filippo Vari, Josephine Quintavalle, Edith Frivaldszky, Jakub Baltroszewicz, Alicia Latorre Canizares, Manfred Liebner (reprezentanți: R. Kiska, Solicitor, P. Diamond, Barrister)

Celelalte părți din procedură: European Citizens’ Initiative One of Us, Comisia Europeană (reprezentant: H. Krämer, agent), Republica Polonă, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Dispoziitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îi obligă pe domnii Patrick Grégor Puppinck, Filippo Vari, Jakub Baltroszewicz și Manfred Liebner, precum și pe doamnele Josephine Quintavalle, Edith Frivaldszky și Alicia Latorre Canizares să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 341, 24.9.2018.